

[Henning Philipsen.]

socialdemokratiske ordfører, hr. Koch, gjorde for kort tid siden.

Meta Ditzel: Jeg ønsker kun at føje et par supplerende kommentarer til vores ordførers ellers meget tilfredsstillende fremlæggelse af vore synspunkter.

Der blev sagt, at nogle fra radikal side var noget betænkelige ved lovforslaget om jordemødrecentre, og det er vi ud fra den betragtning, at man i visse jyske amter både fra praktiserende lægers og jordemødres side ser med nogen bekymring på virkningen af loven. Man er bange for, at der, hvis disse centre oprettes, vil blive tale om, at jordemødrene vil få et alt for stort dækningsområde. Hvis der i et stort amt som f. eks. Århus eller Ringkøbing amt kun bliver tale om en 3-4 centre, vil det komme til at betyde, at vordende mødre undertiden kan få 50-60, måske helt op til 100 km til et sådant center. Desuden vil der blive stor risiko for, at de vil blive betjent af skiftende jordemødre, og måske vil en helt ny jordemoder komme til at assistere dem ved fødslen. Vi er noget bange for, at det kan føre til, at nogle gravide kvinder måske helt vil udeblive fra de undersøgelser, der ellers betyder så meget for dem. Det vil give en vis utryghed i hele forløbet. De konsultationer, man taler om vil finde sted, vil i hvert fald i begyndelsen ikke kunne dækkes af det antal jordemødre, som det er hensigten at ansætte ved disse centre.

En sådan ordning finder jeg også harmonerer dårligt med et andet lovforslag, vi har til behandling for tiden, og som drejer sig om praktiserende læger. Det går nemlig ud på, at man i høj grad vil prøve på at bevare og udbygge systemet med praktiserende læger, fordi man har erfaret, at de praktiserende læger har overmåde stor betydning for befolkningens trivsel under sygdom. Jeg vil derfor meget håbe, at man prøver på at forudse dette i det udvalg, der behandler de lovforslag, der har med jordemødre og svangerskab at gøre, at man er klar over, at det vil have overordentlig stor betydning, at man fra socialforvaltningens side meget langsomt opbygger det ny system, så det ikke kommer til at gå ud over en del af vort sundhedsvæsen, som vi hidtil har haft stor glæde og udbytte af at opbygge.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg siger tak til samtlige ordførere, fordi de går ind for lovforslaget, selv om der har været lidt uenighed om et ændringsforslag.

Jeg vil gerne sige, at i forbindelse med dette ændringsforslag kan hr. Karlskov Jensen jo godt pege fingre ad ministeren og sige, at nu løber ministeren fra sit standpunkt. Jeg gør opmærksom på, at under forhandlingerne i udvalget stillede jeg som betingelse, at hvis et enigt udvalg ønskede denne ændring, og hvis Amtsrådsforeningen i øvrigt ikke gik imod, ville jeg være sindet at stille ændringsforslag ud fra den betragtning, at der var tvivl om, hvorvidt det var i sygehusudvalget eller social- og sundhedsudvalget, sagen rettelig hørte hjemme. Nu skal jeg villigt indrømme, at der ikke ligefrem er enstemmighed i udvalget, men til gengæld er der et meget stort flertal, som har fundet det rigtigt, at det lå i social- og sundhedsudvalget, og jeg ville af respekt for udvalgets flertal ikke trække ændringsforslaget tilbage.

Så vil jeg gerne sige til hr. Karlskov Jensen, der hævder, at Amtsrådsforeningen er gået imod, at Amtsrådsforeningen har sagt, at man erkendte, at det lå på grænsen, og at man eventuelt ville overlade til den enkelte amtskommune at afgøre, om det skulle administreres her eller dér. Men det synes jeg er en uholdbar løsning. Endelig er det ikke amtsrådene, der har protesteret i sidste omgang, men derimod 14 amtsborgmestre, og det finder jeg ikke dækker i samme udstrækning som 14 amtsråd.

Jeg skal villigt erkende, at der som sagt er tale om et grænseproblem. Det løses vel hen ad vejen, og jeg kan ikke se nogen stor ulykke i, at området administreres inden for social- og sundhedsudvalget. Det bliver dog i amtet til syvende og sidst, og pengene tages af amtets kasse.

Jeg vil gerne sige til hr. Koch og fru Else-Merete Ross med hensyn til aldersgrænsen, at jeg har i det notat, som jeg har givet udvalget, sagt, at jeg ville finde det noget i retning af dobbeltmoral, at jeg skulle have en dispensationsordning. Nu var fru Else-Merete Ross inde på, at der skulle være en biologisk vurdering. Det tør jeg slet ikke inklade mig på. Hvis der skal være noget reelt i sagen, må det nok være sådan, at aldersgrænsen i denne lov og den kriminelle